

Dyssegaardskirken

Kirken

Nummer 3 - September 1953 - 18. Årgang

Dyssegårdskirken

i Dyssegårdsskolen, Dyssegårdsvej 26

Højmesse hver søndag kl. 10.

(Prædikantliste i aviserne).

Bibellæsning i præstegården.

Den anden og fjerde mandag i hver måned (i vinterhalvåret) kl. 20. Alle er velkomne. Se side 2.

Søndagsskole hver søndag

i Dyssegårdskirken.

Se side 4.

Bibelkredsene.

Se side 4.

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18-19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12-13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10-13, Fredag tillige Kl. 18-19.

Organist Povl Hamburger:,
Jægerbakken 7, Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:

Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedspsygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgevej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13-15.

Menighedspsygepl. Frk. E. Hansen.
Hejsgaardsgaards Alle 62¹, Telf. GE 3151. Træffes 13-15.

Indbydelse

Af og til modtager man fra venlige mennesker en indbydelse til en festlig sammenkomst. Man siger tak og glæder sig til at komme.

Men gennem det kristne evangelium har vi alle uden Undtagelse fået en indbydelse fra Gud, som lader os sige: »Kom, thi nu er det beredt!« (Lk. 14, 17). Hvorledes står det til med modtagelsen? Mange, måske de fleste, ænser den ikke og skyder den fra sig. Hvorfor gør de nu det? Fordi de ikke regner med indbyderen, Gud, og det han indbyder dem til! De vil leve livet efter deres eget forgodtbefindende og mener sagtens at kunne klare sig igennem ved egen hjælp. Men uden Guds kraft og hans velsignelse får menneskelivet ikke noget virkeligt indhold og intet håb for evigheden. Her er alt stykkevis og forgængeligt; overladt til sig selv og sine egne muligheder vil et menneske før eller senere opleve den store skuffelse og altomfattende tomhed. Hvor lykkeligt da, at Gud bestandig kommer os i hu og vil tage sig af os til vor frelse. Hvor lykkeligt da, at hans ord og indbydelse atter og atter lyder til os til vort livs oprejsning her og fuldendelse hisset.

Måtte vi da aldrig findes blandt dem, som ikke vil komme, men lad os altid være blandt dem, som tager imod Guds indbydelse med glæde og inderlig tak!

Max W. Olsen.

Menighedsmøder og bibellæsninger

I den kommende vinter fortsættes menighedsmøderne i kirken.

Torsdag den 1. oktober kl. 20 taler bogbindermester *Fr. Knudsen*: »Hvad gøres der for polio-patienter?« (med film).

Torsdag den 5. november kl. 20 taler pastor *C. Rendtorff* om sin rejse til Indien (med film).

Torsdag den 3. december kl. 20 taler forventelig pastor *J. Schultz* om rejsen med »Jutlandia« til Korea.

Også bibellæsningerne i præstegården genoptages. (Anden og fjerde mandag i måneden kl. 20. Nærmere meddelelse vil fremkomme).

Præsterne.

Folkefesten

Den årlige folkefest med bazar til fordel for den ny Dyssegårdskirkes byggefond samt menighedsarbejdets kasse fandt sted på kirkegrunden søndag den 7. juni. Vejret var strålende og tilslutningen udmærket.

Gentofte Brandvæsens Orkester spillede. Borgmester *Aage E. Jørgensen* og skoledirektør *M. Lauritzen* talte under stor opmærksomhed og takkedes af forsamlingen med hjerteligt bifald.

Derefter indtog man kaffen i det grønne eller gik på indkøb i de forskellige boder, som fandtes på pladsen, og førend man anede det, var eftermiddagen gået.

Også aftenens program samlede mange mennesker. Skuespiller *Henning Schram*, akkompagneret af *Johannes Kjær*, sang viser og spillede en vittig parodi. I lighed med tidligere år optrådte Dyssegårdsskolens Børnekor, dirigeret af kommunelærer *Bjarne Kirk* og vakte som sædvanlig stor begejstring. Endelig underholdt koncertsangerinden *Valborg Garde-Jørgensen* og *Dyssegårdskirkens kor* med danske sommersange til akkompagnement af pianisten *Victor Fischer*.

Bazarens overskud beløber sig til 3801 kr. 13 øre, der fordeles med 2500 kr. til Dyssegårdskirkens byggefond, 360 kr. til Dyssegård søndags-skole og 941 kr. 13 øre til menighedsarbejdets kasse.

Vi takker alle, som har hjulpet os ved bazarens tilrettelæggelse og afholdelse og bringer her listen over lodtrækningerne.

2325, 3264, 4175, 5586, 5130, 3015, 5244, 2533, 5805, 3621, 3991, 1331, 1142, 1363, 1581, 5925, 870, 2675, 4830, 5952, 2534, 5953, 3286, 4660, 2938.

Amerikanske: Hvidt, uldent sjal (grøn) 48. Boremaskine (mørkeblå) 59. Kanin (lyserød) 51.

Lille dukke (hvid) 69. Lunchsæt (brun) 45. To æsker chokolade (lyseblå) 43. Armbåndsur (grå) 70. Store dukke 90. Menighedsbladet 1178.

Udvalget.

Levende kristendom

Kristendom er ikke bare at gå i kirke, have de rigtige kristne meninger og holde sig på den rigtige side af visse moralbud. Kristendom er at være grebet af Guds kærlighed i Jesus Kristus, være ydmyget af den og blive gjort levende i sit hjerte ved den. Ikke ydre fromt væsen, ikke korrekt opførsel, ikke rigtige meninger — men nyt liv af Guds nåde, en strøm fra Guds hjerte, der gør *vort* hjerte levende, varmt og rigt.

Er vi sådan grebet af Guds kærlighed i Jesus Kristus, at mennesker omkring os får et sandt og levende indtryk af den Gud, vi bekender os til og taler om? Virker vi mest formanende, kritiske og selvgode i vor kristendom, eller kan vor kristendom drage mennesker til Gud?

Paul Brodersen.

Søndagshelg

Søndagen er hviledag; så har du fri fra arbejdet og kan derfor komme i kirke. På den måde kommer du hviledagen i hu, at du holder den hellig.

Gå i kirke — for at ære Gud. Du bringer vanære over ham, hvis du er med til at foragte hans gaver, i dette tilfælde lejligheden til at komme i kirke. Syng med på vore salmer. Pris Guds magt og tak for den kærlighed, han har vist os igennem Jesus Kristus!

Gå i kirke — for menighedens skyld. Min kirkegang vil altid være et kald for andre til at søge kirken. Jeg svigter, når min plads står tom.

Gå i kirke — for du kan ikke undvære det, om du ønsker at få det mest mulige ud af livet. Vi trænger til at høre ordet om syndernes forladelse, til at blive styrket i vor tro gennem sakramenterne, til at møde Jesus. Din kirkegang vil hjælpe dig til at samle dig forråd af tro, til den tid kommer, da du plages af anfægtelser.

Gå i kirke — for i din sognekirke er der en ledig plads, der venter på DIG!

Pastor K. A. Berg.

* * *

Opsæt ikke at bede!

Mange er så fåbelige, at de ikke vil bede, med mindre de alt forud føler sig rene, og de mener, at Gud ikke bønholder nogen, som ligger i synd. Se, du elendige menneske, når du har brækket et ben eller når en fare for legemlig død overfalder dig, så påkalder du Gud — og tøver ikke så længe, indtil dit ben bliver rask eller faren er omme, og du er ikke så naragtig, at du tænker, at Gud ikke bønholder nogen, på hvem benet er brudt eller som befinder sig i dødsfare.

Ja, du mener, at Gud skal mest høre dig, når du er i den største nød og angst. Ja, hvorfor er du da så naragtig her, hvor der er umådelig store nød og evig skade på færde, og vil ikke bede om tro, håb, kærlighed, ydmyghed, lydighed, sagtomdighed, fred, retfærdighed, førend du alt forinden er fri for al vantro, tvivl, hoffærdighed, ulydighed, ukyskhed, vrede, gerrighed og uretfærdighed, medens du jo dog, jo mere du befinder dig skrøbelig i disse stykker, skulle bede eller råbe desmere og flittigere. Så blinde er vi. Med legemlig sygdom og nød løber vi til Gud. Med sjælens sygdom løber vi fra ham og vil ikke komme igen, medmindre vi forud er karske, ret som om der kunne være een Gud, der kunne hjælpe legemet og en anden, der kunne hjælpe ånden, eller som om vi i åndelig nød, der dog er større end den legemlige, ville hjælpe os selv. Det er et djævelsk råd og foretagende.

Således skal det ikke være, kære menneske. Vil du blive karsk for synden, må du ikke drage dig bort fra Gud, men langt trøsteligere løbe til ham, end om en legemlig nød havde overfaldet dig. Gud er ikke syndere fjendsk, men alene de vantro, det vil sige dem, som ikke erkender deres synd, ikke klager eller søger hjælp for den hos Gud, men som ved deres egen formastelighed vil rense sig selv forinden, ikke vil trænge til hans nåde og ikke vil lade ham være en Gud, som giver enhver og tager intet derfor.

Luther.

Var Jesus livsfjendsk?

Var Jesus livsfjendsk? Spørgsmålet kan virke chokerende. Men der er virkelig af og til nogle, der påstår det! Således skriver f. eks. den svenske arkivar *Tage Lindbom* i en meget rost bog: »Den nye Front«:

»En religion som den kristne, der har et udmarvet, lidende og blødende mandslegeme fastspigret til et kors som sit fornemste symbol, en

sådan religion afslører et selvhad, en selvforagt, en livsfornægtelse og livsfjendtlighed hos sine tilhængere, som er dybt forfærdende.«

Kan man præstere værre nonsens på så få linjer? Prøv selv at tænke efter!

Var Jesus livsfjensk, når han mere sund og naturlig end noget andet menneske gik rundt blandt travle fiskere, håndværkere og husmødre, og når han delte deres glæde med dem ved bryllupper såvel som deres sorg ved begravelser?

Og var det, fordi han var livsfjendsk, at han lod sig korsfæste? Nej, han gik tværtimod sin tunge gang til Golgatha, fordi han ville kaste sig ind i kampen mod den løgn og frygt, den ondskab og død, som fordærver menneskelivet.

Jesus lod sig korsfæste for at give os et pant på, at der er noget, som hedder Guds tilgivelse for al den skyld, vi bærer på overfor Gud, overfor hinanden. Den skyld kan vi ikke bortforklare. Men skal det så kaldes livsfjendsk at skaffe mennesker tilgivelse, så de kan leve frimodigt?

Da Jesus frivilligt lod sig nagle til korset, viste han os, at prisen for at vi kan leve livet hedder kærlighed og offer. Det er en daglig erfaring, at vi alle går til grunde, hvis der ikke er nogle, som vil ofre sig for andre. Var det da livsfjendsk, at Jesus ville bringe det største offer af alle?

Netop i den korsfæstedes navn er mennesker da også gået i tusindtal til kamp mod alt det, der virkelig er livsfjendsk: Sygdom, fattigdom, laster og undertrykkelse. Jo mere mennesker har troet på Jesus Kristus, desto mere har de gjort for deres lidende medmennesker. De hedninger, som påstod, at de dyrkede livet, forsøgte derimod at hjælpe de nødstedte og gør det den dag i dag.

Endelig kan ingen komme udenom, at korset netop er håbets tegn og et sejrens tegn for kristne til alle tider og i alle lande. Tror man, at Jesus lod sig korsfæste for os, ved man, at intet skal skille os fra Gud. Man har et lysende håb om, at der både er sejr over synd og død og opstandelse til nyt liv i Jesu navn. Men det skal måske også være livsfjendsk at give mennesker håb og tro i en håbforladt og desperat verden? *Jesus er livets ven.* Han døde netop, for at vi kan leve det virkelige liv nu og altid.

Pastor Axel Hjeresen.

* * *

Du skal vælge!

Den gamle kirkefader Augustin sammenligner et sted det syndige og faldne menneske med et pengestykke, som en har tabt, og siger så: »Den tabte mønt kan ikke selv finde tilbage til kongens hånd.« Eller et andet sted: »Et legeme eller en ting, der falder, kan ikke selv standse faldet eller vende faldet til stigning.« Derfor beror omvendelse og fornyelse helt på Guds suveræne indgriben og handlen.

Dette er 100 procent sandt. Indlysende sandt. Har jeg tabt en krone, så kan kronen ikke selv finde tilbage til min pung. Og står jeg og taber mit ur, så kan det ikke selv standse på halvvejen ned til stenbroen og vende om og løfte sig op i min vestelomme. Det er sandt, indlysende sandt, når det gælder ting som f. eks. en krone og et ur.

Og det er også sandt, når disse ting bruges som billeder på menneskets syndige og fortabte tilstand. Vi siger det med Luthers forklaring til 3. trosartikel: »Jeg tror, at jeg ikke af egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham, men det er Helligånden, som kalder og drager mig o. s. v.« Det er virkeligt og helt sandt, at »omvendelsen og fornyelsen beror helt på Guds suveræne indgriben og handlen.«

Men det særegne er, at der ved siden af denne uafkortelige sandhed står en anden sandhed, som logisk modsiger den første, men alligevel hører lige så fuldt med som den første. Det er sandheden om, at mennesket står med personligt ansvar, at det bestandig står i valgets situation og under valgets ansvar. Når jeg står foran Guds ansigt og under Guds ord på personlig måde, så ved jeg ikke blot, at jeg er afmægtig og hjælpeløs, og at det må være Gud, som frelser, hvis jeg skal frelses; men jeg ved også, at jeg er skyldig og ansvarlig. Inde for Guds ansigt har vi ingen at skyde skylden på uden os selv! Og netop under skylden og ansvaret ved vi, at vi må vælge, at valget slipper vi ikke udenom. Valget mellem Gud, der frelser, og hans modstander, der fordærver.

Biskop C. Baun.

Gudstjenester og møder

September

Onsdag den 2. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Sandborg Olsen, Bækkebo 16.

Onsdag den 9. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Lundby, Merianvej 22.

Vestre kreds hos hr. Evertsen, Sønderdalen 24. (Joh. 16).

Onsdag den 23. kl. 20: Møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Emne: Abraham.

Oktober

Tirsdag den 6. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Harslund, Sønderdalen 6.

Onsdag den 14. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. (Joh. 17).

Onsdag den 28. kl. 20: Møde hos hr. Olsen, Søndergårdsvej 38. Taler: Sekretær i K.D.F. Carl Poulsen.

November

Onsdag den 4. kl. 20: Kvindekredsmøde hos missionær Chr. Jensen, Christiansmindevej 6.

Onsdag den 11. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6.

Vestre kreds hos hr. Jess, Frændevej 25 A (Joh. 18).

NB.

Søndag den 15. kl. 10: Højmesse i Dyssegårdskirken. Prædikant: Sognepræst Georg Bartholdy, Eliaskirken.

Onsdag den 25. kl. 20: Møde hos hr. Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28. Emne: Jakob.

December

Onsdag den 2. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Olsen, Søndergårdsvej 38.

Onsdag den 9. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12.

NB. Søndagsskolen mødes hver søndag i Dyssegårdskirken kl. 9 indtil efterårsferien, derefter kl. 13. — Alle børn er hjertelig velkommen!

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.